

abbatt-ere (come *battere*), *v. a.* obarati, oboriti, kositi, pokositi; (demolire) rušiti, srušiti, porušiti (zid); (prostrare) pokoriti, pokoravati; satriti; ugnjetavati; — *l' orgoglio*, poniziti, krotiti, ukrotiti koga; — *le ragioni*, pobiti, pobijati dokaze. || *=ersi*, *v. r.* klonuti duhom, izgubiti hrabrost; (fig.) sresti se, sretati se s kim; namjeriti se na koga; se *s' abbatte che*, ako on slučajno dodje, da. || *Sinòn.*: difalcare.

abbattimento, *m.* (l' *abbattere*) obaranje, rušenje; prevrtanje; (uccisione d' animali) klanje, ubijanje (živine); (d' animo) klonuće duha, duševna potištenost; (fig.) obnemoglost.

abbatufol-are (*abbatùfòlo*), *v. a.* pobrkati, zaplesti; kojekako smotati, obaviti oko nečega, saviti. || *=arsi*, *v. r.* (abbaruffarsi) svadati se, prepirati se; počupati se

abbazia, *f.* opatija.

abe, *m.* abeceda; početnica; štica; (fig.) početak nekoga posla; prvi elementi neke vještine, nauke itd; sitničarska radnja; *negoziante d' —*, sitničar.

abecedario (*-àri*), *m.* abecedar, bukvar, Abc. || *ag.* abecedarski, azbučni.

abbellimento, *m.* uljepšavanje, poljepšavanje; (fig.) ukrasivanje, ukras; (mus.) nota, znak tona; ton.

abbell-ire (*abbellisco*, *-sci*), *v. a.* uljepšavati, uljepšati, poljepšati; (fig.) ukrasiti, urediti, nakititi; — *un racconto*, uveličavati, uljepšavati priču. || *=irsi*, *v. r.* poljepšati, postati ljepšim, ljepšati se; nagizdati se; resiti se; nakititi se, nalickati se.

abbenchè, *cong.* akoprem, premda, za sve da, ma da, ma šta.

abbeveramento, *m.* napajanje.

abbever-are (*abbévero*), *v. a.* popiti, napojiti, napajati; (irrigare) zaliti, natopiti, navodniti; — *le piante*, zaljeti, zalijevati. || *=arsi*; *v. r.* piti, napiti se, ugasiti žeđu; napojiti se, napajati se.

abbeveratoio (*-oi*), *m.* napojište, pojilo, pojište.

abbeveratore, *m.* napajalac.

abbiabbe (*èssere all'*), *loc. av.* biti na početku.

abbicci, *m.* azbuka, abeceda, abecedica, Abc; (fig.) početak, *èssere all' —*, biti na početku; *non sàper l' —*, ne znati ni a ni b.

abbiente, *m.* imućan; vlasnik, sopstvenik; *i meno -i*, najsiromašniji. || *Sinòn.*: agiato, possidente.

abbietto, *ag. e der.* V. *abiëtto e der.*

abbigliamento, *m.* (ornamento) ures, ukras, nakit; (vestito) odijevanje, snabdjevanje odijelom; odijelo; (acconciatura del capo) frizura; kapa, šešir (sve što se nosi na glavi).

abbigli-are (*abbiglio*, *-gli*), *v. a.* krasiti, resiti, naresiti, urediti, kititi, nakititi; (vestire) odijevati, odjenuti, oblačiti, obući; ruhom zaodjeti. || *=arsi*, *v. r.* odijevati se, odjenuti se, oblačiti se, obući se; spremi se za izlazak, za doček.

abbigliatoio (*-oi*), *m.* oblačionica.

abbigliatura, *f.* odijevanje, snabdjevanje odijelom; odijelo; (fig.) nakit, ukras.

abbinare, *v. a.* (riunire) spojiti, spajati.

abbindolamento, *m.* (il far la matassa) smotavanje, namotavanje; (il raggirare) varanje; prijevara, obmana. || *Sinòn.*: inganno.

abbindolare (*abbindolo*), *v. a.* (far la matassa) smotati, namotati; viti; (raggirare) varati, prevariti, zavarati, izvarati, obmanjivati, obmanuti.

abbindolatura, *f.* (raggiro) prijevara, varka, obmana.

abbisognare (*abbisogno*), *v. n.* trebati, ustrebat, trebovati, potrebovati nešto; biti potrebno komu što; *abbisogno d' un soldo*, potreban sam i jedne pare; (fig.) u prijeko sam nuždi. || *Sinòn.*: bisognare.

abbisognévole, *ag.* potreban, potrebit, ubog. || *Sinòn.*: abbisognante.

abboccamento, *m.* (convegno) sastanak, usmeno dogovaranje; (colloquio) razgovor; (combaciamento di vasi, tubi) sastavljanje, uvlačenje jedne u drugu (dvije cijevi i t. d.); — *di sovrani*, sastanak vladarâ.